

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2011 r. w sprawie T-39/06 Transcatab przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2005) 4012 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. w sprawie postępowania zgodne z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy) i żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na Transcatab w tej decyzji, jak również sformułowane przez Komisję żądanie wzajemne podwyższenia tej kwoty — Włoski rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Możliwość przypisania spółce dominującej naruszeń reguł konkurencji popełnionych przez jej spółki zależne — Wzruszalne domniemanie w przypadku posiadania 100 % kapitału — Podstawowe zasady postępowania dowodowego — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Zasada równego traktowania

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.*
- 2) *Transcatab SpA zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 49 z 18.2.2012

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 19 listopada 2012 r. — T. C. Briels i in. przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu

(Sprawa C-521/12)

(2013/C 55/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: T. C. te. Briels, M. Briels-Loermans, R. L. P. Buchholtz, Stichting A2-Platform Boxtel e. o., i in., H. W. G. Cox, G. P. A. Damman, P. A. M. Goevaers i in., J. H. van Haaren i L. S. P. Dijkman, R. A. H. M. Janssen, M. M. van Lanschot, J. E. A. M. Lelijveld i in., A. Mes i in., A. J. J. Michels, VOF Ispording i in., M. Peijnenborg i S. Peijnenborg-van Oers, G. Oude Elferink, W. Punte i P. M. Punte-Cammaert, Stichting Reinier van Arkel, E. de Ridder, W. C. M. A. J. G. van Rijckevorsel i M. van Rijckevorsel-van Asch van Wijck, Vereniging tot Behoud van het Groene Hart van Brabant und Stichting Boom en Bosch, Stichting Overlast A2 Vught e. o., Streekraad Het Groene Woud en De Meijerij, A. C. M. W. Teulings i Stichting Bleijendijk, M. Tilman, Vereniging van Eigenaars Appartementengebouw De Heun I i in., M. C. T. Veroude, E. J. A. M. Widlak, Van Roosmalen Sales BV i in., M. A. A. van Kessel, Bricorama BV i in.

Strona pozwana: Minister van Infrastructuur en Milieu

Inne strony postępowania: Burgemeester en wethouders van Best, Burgemeester en wethouders van Boxtel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy fragment zdania „nie wpłynie [...] niekorzystnie na dany teren” w art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG (¹) z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, w którym przedsięwzięcie oddziałuje na istniejący na danym terenie rejon chronionego typu siedlisk przyrodniczych, brak jest niekorzystnego wpływu na teren, gdy w ramach przedsięwzięcia utworzona zostanie na owym terenie równie duża lub większa powierzchnia owego typu siedlisk?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że fragment zdania „nie wpłynie [...] niekorzystnie na dany teren” należy interpretować w ten sposób, że wystąpi niekorzystny wpływ na obszar Natura 2000 jako taki, czy utworzenie nowej powierzchni typu siedlisk należy w tym przypadku uznać za środek kompensujący w rozumieniu art. 6 ust. 4 dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 206, s. 7.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-82/08 Guardian Industries i Guardian Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 10 grudnia 2012 r. przez Guardian Industries Corp., Guardian Europe S.à.r.l.

(Sprawa C-580/12 P)

(2013/C 55/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Guardian Industries Corp., Guardian Europe S.à.r.l. (przedstawiciele: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat, H.G. Kamann, Rechtsanwalt, C. O'Daly, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd utrzymał w nim w mocy decyzję wyłączającą z obliczeń wysokości grzywien nałożonych na wnoszące odwołanie wartość sprzedaży wewnętrznej, dyskryminując w ten sposób grupę Guardian;

- co za tym idzie, w ramach nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie o 37 % kwoty nałożonej na wnoszące odwołanie grzywny;
- uchylene wyroku Sądu z dnia 27 września 2012 r. w sprawie T-82/08 Guardian Industries i Guardian Europe przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd uznał w nim za dopuszczalne pismo Komisji z dnia 10 lutego 2012 r.;
- co za tym idzie, uznanie pisma Komisji za niedopuszczalne i wyłączenie go z akt sprawy;
- następnie, w ramach nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie o co najmniej 25 % kwoty nałożonej w decyzji na wnoszące odwołanie grzywny początkowej, aby w ten sposób zaradzić temu, że Sąd nie zagwarantował im w rozsądnym terminie prawa do skutecznego środka prawnego, jak wymaga tego art. 47 karty oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszących odwołanie zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących względów:

Po pierwsze, wyrok ten narusza zasadę równości traktowania ze względu na to, iż Sąd utrzymał w nim mocy decyzję wyłączającą z obliczeń wysokości grzywien nałożonych na innych adresatów tej decyzji wartość sprzedaży wewnętrznej, potwierdzając w ten sposób dyskryminację, której dopuszczono się wobec grupy Guardian. Nie wziął on więc pod uwagę utrwalonego orzecznictwa, zgodnie z którym sprzedaż wewnętrzna winna być przy obliczaniu grzywien traktowana na równi ze sprzedażą wewnętrzną, gdyż w przeciwnym razie groziłoby to nieuzasadnionym preferencyjnym potraktowaniem producentów zainteresowanych. Rozumowanie Sądu — zgodnie z którym decyzja dotyczyła jedynie „sprzedaży szkła płaskiego klientom niepowiązanym” — nie uzasadnia dyskryminacji, której dopuszczono się wobec grupy Guardian.

Po drugie, zaskarżony wyrok narusza wiążące Sąd zasady dotyczące terminów oraz podstawowe zasady dotyczące prawa obrony i równości broni ze względu na to, iż Sąd ten uznał w nim za dopuszczalne pismo Komisji z dnia 10 lutego 2012 r. Dopiero w tym przekazanym na dzień roboczy przed rozprawą piśmie Komisja postanowiła dołączyć do akt sprawy nowe, nieznanie wcześniej Sądowi informacje, pomimo tego, że wcześniej wielokrotnie dysponowała taką możliwością

Po trzecie, pomiędzy zakończeniem pisemnego etapu postępowania a wydaniem przez Sąd decyzji o wszczęciu ustnego etapu postępowania upłynęły trzy lata i pięć miesięcy. Wskutek tego opóźnienia naruszone zostały prawa przysługujące wnoszącym odwołanie na mocy art. 47 karty, w tym prawa do skutecznego środka prawnego i prawa do bycia wysłuchanym w rozsądnym terminie. Zdaniem wnoszących przekracza to to, co Trybunał

uznał w przeszłości za nadmierne i nie może zostać uzasadnione jakimkolwiek czynnikiem takim jak złożoność sprawy lub obszerność przedstawionego Sądowi materiału dowodowego. Przeciwnie, jest to standartowa sprawa dotycząca jedynie spółki Guardian, która jako jedyna wniosła skargę o stwierdzenie nieważności spornej decyzji. Zawierające materiał dowodowy akta sprawy ograniczały się do kilku krótkich dokumentów i oświadczeń sporządzonych w języku postępowania. Guardian uczyniła wszystko, co było w jej mocy, aby ułatwić i przyspieszyć postępowanie przed Sądem, m.in. rezygnując z drugiej wymiany pism procesowych pomimo znaczenia, jakie ma dla niej niniejsze odwołanie i — uwzględniając niezwykle krótki okres naruszenia — pomimo bezprecedensowej kwoty nałożonej na nią przez Komisję grzywny.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-370/06 Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd i Kuwait Petroleum (Nederland) BV przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 11 grudnia 2012 r. przez Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd i Kuwait Petroleum (Nederland) BV

(Sprawa C-581/12 P)

(2013/C 55/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd i Kuwait Petroleum (Nederland) BV (przedstawiciele: D.W. Hull, Solicitor, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- i) stwierdzenie nieważności art. 2 lit. i) spornej decyzji ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim nakłada on grzywnę na wnoszących odwołanie; ii) albo obniżenie kwoty grzywny nałożonej na wnoszących odwołanie, albo iii) odesłanie sprawy do Sądu; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 27 września 2012 r. („zaskarżony wyrok”) Sąd utrzymał w mocy decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. nakładającą na Kuwait Petroleum Corporation („KPC”), Kuwait Petroleum International Limited („KPI”) i Kuwait